

Sygn. akt IV U 213/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 listopada 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 listopada 2016r. w S.

odwołania M. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 22 stycznia 2016 r. Nr (...) znak: (...)

w sprawie M. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o ustalenie właściwego ustawodawstwa w zakresie ubezpieczeń społecznych

oddala odwołanie.

Sygn. akt: IV U 213/16 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 22 stycznia 2016r. nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.83 ust.1 ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych w związku z art.13 ust.3 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z 29 kwietnia 2004r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, a także zgodnie z art.16 ust.1 i 2 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady WE nr 987/2009 z 16 września 2009r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia WE nr 883/2004 stwierdził, że od 1 maja 2011r. do 31 stycznia 2012r. obowiązującym dla M. L. ustawodawstwem w zakresie ubezpieczeń społecznych jest ustawodawstwo polskie. W uzasadnieniu stanowiska organ rentowy wskazał, że decyzja wydana została po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego, po tym jak M. L. w dniu 17 maja 2011r. złożył w organie rentowym oświadczenie z 6 maja 2011r. o całkowitym wyrejestrowaniu z ubezpieczenia w ZUS od 1 maja 2011r. z uwagi na zatrudnienie w brytyjskiej spółce (...) zarejestrowanej w (...) pod numerem (...) mającej swoją siedzibę na terenie W. B.. Organ rentowy wskazał, M. L. zgłosił się do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych z tytułu wykonywania pozarolniczej działalności w okresie od 21 marca 2011r. do 30 kwietnia 2011r. W dniu 17 maja 2011r. - jak wskazano wyżej – dokonał wyrejestrowania z ubezpieczeń społecznych od 1 maja 2011r., po czym od 1 lutego 2012r. ponownie zgłosił się do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych z tytułu wykonywania pozarolniczej działalności. W związku z wyrejestrowaniem od 1 maja 2011r. z obowiązkowych ubezpieczeń społecznych organ rentowy zwrócił się do M. L. o dodatkowe wyjaśnienia w sprawie wykonywania pozarolniczej działalności gospodarczej w Polsce oraz jednoczesnego zatrudnienia w brytyjskiej Spółce (...) tak w zakresie okoliczności dotyczących zawarcia umowy o pracę z w/w Spółką,

jak i wykonywania tejże umowy o pracę i przebywania z tego tytułu na terenie W. B.. W odpowiedzi na pismo organu rentowego o udzielenie dodatkowych informacji co do przebiegu zatrudnienia na terenie W. B. M. L. nie udzielił takich informacji. Powołał się jedynie na obowiązujące przepisy w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego oraz przedstawił kopię umowy o pracę z brytyjską spółką, kopię pisma o nadaniu (...) oraz kopię pisma o przyznaniu Europejskiej Karty Ubezpieczenia Zdrowotnego. W tych okolicznościach organ rentowy stwierdził, że sama umowa o pracę nie jest wystarczającym dokumentem dla oceny powstałego zbiegu do ubezpieczeń, a tym samym brak jest potwierdzenia wykonywania przez M. L. pracy na terenie W. B.. Mając to na uwadze i kierując się uregulowaniami art.13 ust.3 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z 29 kwietnia 2004r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego i art.16 ust.1 i 2 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady WE nr 987/2009 z 16 września 2009r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia WE nr 883/2004 organ rentowy stwierdził, że od 1 maja 2011r. do 31 stycznia 2012r. obowiązującym dla M. L. ustawodawstwem w zakresie ubezpieczeń społecznych jest ustawodawstwo polskie (decyzja z 22 stycznia 2016r. k.26-28 akt organu rentowego).

Odwołanie od w/w decyzji złożył M. L. zaskarżając ją w całości i wnosząc o jej zmianę poprzez ustalenie, że w okresie od 1 maja 2011r. do 31 stycznia 2012r. obowiązującym wobec niego ustawodawstwem w zakresie ubezpieczeń społecznych jest ustawodawstwo b.. W uzasadnieniu odwołania odwołujący się wskazał m.in., że z przedłożonych przez niego dokumentów w postaci umowy o pracę zb.pracodawcą, z pisma o nadaniu (...) (NINo) oraz z pisma o przekazaniu Europejskiej Karty Ubezpieczenia Zdrowotnego wynika, że w związku z zawartą umową o pracę z brytyjskim pracodawcą został zarejestrowany dla potrzeb ubezpieczeń zdrowotnych i społecznych w W. B.. Dokumenty te potwierdzają, że wykonywał on pracę na terenie W. B., przy jednoczesnym prowadzeniu w Polsce pozarolniczej działalności gospodarczej. W tych okolicznościach kwestia ustawodawstwa, któremu powinien podlegać winna być rozstrzygnięta w oparciu o przepis art.13 ust.3 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z 29 kwietnia 2004r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, który odpowiada swą hipotezą przedstawionemu stanowi faktycznemu. Przepis ten w sposób jednoznaczny przyznaje pierwszeństwo ustawodawstwu tego państwa członkowskiego, w którym ubezpieczony wykonuje pracę najemną, a zatem w niniejszej sprawie ustawodawstwu Wielkiej Brytanii. Odwołujący się wskazał ponadto, że oceny ważności brytyjskiej umowy o pracę może dokonywać jedynie brytyjski organ i ewentualnie w razie zakwestionowania jego decyzji – b. sąd, a pierwszeństwo przed prawem krajowym mają przepisy unijne. W tych okolicznościach odwołujący się nie może zgodzić się z decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, która wydana została z naruszeniem art.13 ust.3 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004, zgodnie z którym osoba, która normalnie wykonuje pracę najemną i pracę na własny rachunek w różnych państwach członkowskich podlega ustawodawstwu państwa członkowskiego, w którym wykonuje swą pracę najemną. Przywołana zasada oznacza brak możliwości ustalenia ustawodawstwa w jakikolwiek inny sposób, niż wynikający z tego przepisu, tymczasem organ rentowy postąpił inaczej (odwołanie k.1-7 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie wskazując na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.8-10 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

M. L. od 21 marca 2011r. prowadzi na terenie Polski pozarolniczą działalność gospodarczą. Przedmiotem działalności jest konserwacja i naprawa pojazdów samochodowych, z wyłączeniem motocykli. Przedsiębiorstwo odwołującego prowadzone jest pod firmą (...), a siedziba firmy znajduje się przy ul. (...) w S. (informacja z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej k.4 akt organu rentowego). Z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności odwołujący się od 21 marca 2011r. podlegał obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym (dane o zgłoszeniach k.3 akt organu rentowego). W dniu 17 maja 2011r. odwołujący się złożył formularz (...), w którym dokonał wyrejestrowania siebie jako osoby prowadzącej pozarolniczą działalność z obowiązkowych ubezpieczeń społecznych od 1 maja 2011r. W tym samym dniu - 17 maja 2011r. wpłynęło do organu rentowego pismo odwołującego się datowane na 6 maja 2011r. dotyczące wyrejestrowania się z dniem 1 maja 2011r. z obowiązkowych ubezpieczeń społecznych z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności, w którym wskazał, że od 1 maja 2011r. pozostaje jednocześnie w zatrudnieniu na podstawie stałej umowy o pracę w brytyjskiej Spółce (...), co powoduje, że zgodnie z dyrektywami UE od 1 maja

2011r. właściwym dla niego ustawodawstwem jest ustawodawstwo brytyjskie (oświadczenie M. L. z 6 maja 2011r. w sprawie wyrejestrowania z ubezpieczenia k.2 akt organu rentowego).

Pismem z 23 kwietnia 2015r., działając na podstawie art.123 ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych w związku z art.50§1 kpa, organ rentowy zwrócił się do odwołującego się o złożenie w terminie 7 dni pisemnych wyjaśnień w sprawie wykonywania pozarolniczej działalności gospodarczej i jednoczesnego zatrudnienia na podstawie umowy o pracę zawartej z podmiotem brytyjskim - wg zawartego w piśmie zestawu pytań (pismo organu rentowego z 23 kwietnia 2015r. z dowodem doręczenia odwołującemu się w dniu 27 kwietnia 2015r. k.5 akt organu rentowego). W odpowiedzi na powyższe, w piśmie z 6 maja 2015r. (data wpływu do organu rentowego 13 maja 2015r.) odwołujący się wskazał, że działania organu rentowego nie mają żadnego uzasadnienia w przepisach prawa, gdyż ze złożonych przez niego dokumentów jednoznacznie wynika, że został zarejestrowany dla potrzeb ubezpieczeń zdrowotnych i społecznych w Wielkiej Brytanii w związku z zawarciem umowy o pracę z brytyjskim pracodawcą i dlatego zgodnie z art.13 ust.3 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 podlega ustawodawstwu państwa członkowskiego, w którym wykonuje pracę najemną. Do w/w pisma odwołujący się załączył w/w umowę o pracę z 1 maja 2011r., pismo o nadaniu (...) (NINo) oraz pismo o przekazaniu Europejskiej Karty Ubezpieczenia Zdrowotnego (pismo odwołującego się z 6 maja 2015r. wraz z załącznikami k.6-15 akt organu rentowego).

W oparciu o zgromadzone dane, w piśmie z 22 maja 2015r. skierowanym do instytucji ubezpieczeniowej W. B., tj. do (...) organ rentowy poinformował w/w instytucję, że na podstawie art.13 ust.3 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z 29 kwietnia 2004r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego ustalił, iż M. L. w okresie od 1 maja 2011r. do 31 stycznia 2012r. podlega w zakresie ubezpieczeń społecznych ustawodawstwu polskiemu. Nadto organ rentowy poinformował, że ustalenie powyższego ustawodawstwa stanie się ostateczne w ciągu dwóch miesięcy od poinformowania o tym fakcie, jeżeli instytucja, do której skierowane jest przedmiotowe pismo nie zgłosi zastrzeżeń – art.16 ust.3 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z 16 września 2009r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia WE nr 883/2004. Jednocześnie organ rentowy poinformował odwołującego się, któremu w/w pismo zostało przesłane do wiadomości, że jeżeli nie zgadza się z ustaleniem właściwego ustawodawstwa przysługuje mu prawo wystąpienia do organu rentowego o wydanie decyzji administracyjnej (pismo z 22 maja 2015r. skierowane do H. R.&C. k.16-17 akt organu rentowego). Powyższe pismo zostało doręczone instytucji H. R.&C. w W. B. w dniu 29 maja 2015r. (pismo Poczty Polskiej z 7 października 2015r. k.22 akt organu rentowego). Instytucja ta nie zgłosiła zastrzeżeń do dokonanego przez organ rentowy ustalenia właściwego dla M. L. ustawodawstwa w zakresie ubezpieczeń społecznych. Natomiast w dniu 22 lipca 2015r. wpłynęło do organu rentowego pismo odwołującego się datowane na 21 lipca 2015r., w którym wskazał, że nie zgadza się z ustaleniem organu rentowego dokonany w piśmie z 22 maja 2015r., iż podlega ustawodawstwu polskiemu w zakresie ubezpieczenia społecznego i wniósł o wydanie decyzji w tym przedmiocie, w sytuacji barku zastrzeżeń brytyjskiego organu rentowego (pismo odwołującego się z 21 lipca 2015r. k.18 akt organu rentowego). Rozpoznając powyższy wniosek odwołującego się, pismem z 7 grudnia 2015r., działając na podstawie art.61§4 kpa w zw. z art.68§1 pkt 1 ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych, organ rentowy poinformował odwołującego się, że wszczął postępowanie w sprawie jego wniosku, a także pouczył o prawach strony w toku prowadzonego postępowania (pismo organu rentowego z 7 grudnia 2015r. z dowodem doręczenia odwołującemu się w dniu 9 grudnia 2015r. k.24 akt organu rentowego). Następnie w piśmie z 14 stycznia 2015r. organ rentowy poinformował odwołującego się o zakończeniu postępowania wyjaśniającego w sprawie jego wniosku z 21 lipca 2015r. i o możliwości wypowiedzenia się w terminie 7 dni co do zebranych dowodów i materiałów w sprawie (zawiadomienie z 14 stycznia 2015r. k.25 akt organu rentowego). W wyniku przeprowadzonego postępowania w dniu 22 stycznia 2016r. organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję oznaczoną numerem 14/2016r., w której stwierdził, że od 1 maja 2011r. do 31 stycznia 2012r. obowiązującym dla M. L. ustawodawstwem w zakresie ubezpieczeń społecznych jest ustawodawstwo polskie (zaskarżona decyzja z 22 stycznia 2016r. k.26-28 akt organu rentowego).

Umowa z 1 maja 2011r., na którą powołuje się odwołujący, nosi nazwę (...) co oznacza umowa dotycząca (...) (pracownika mobilnego) i zawarta została między odwołującym się (M. L.) jako pracownikiem mobilnym a E. F.

(...) jako Spółką. W pkt 1.1 umowy, definiującym kluczowe jej terminy, zdefiniowane zostało pojęcie „zadanie” jako okres, na jaki pracownik mobilny przekazany został klientowi w celu świadczenia dla niego usług, przy czym zadanie miało kończyć się z dniem ustania okresu, na który pracownik mobilny został klientowi przekazany bądź oddany do dyspozycji w celu świadczenia pracy, a także pojęcie klienta jako osoby fizycznej, spółki osobowej lub kapitałowej zgłaszającej zapotrzebowanie na usługi pracownika mobilnego w celu realizacji danego zadania, a także spółki zależne lub z nią stowarzyszone. W myśl pkt 3.1.1 przedmiotowej umowy E. F. (...), zwana dalej Spółką, zobowiązała się dołożyć wszelkich starań, aby pozyskać i zapewnić pracownikowi mobilnemu zadania odpowiadające jego kwalifikacjom czy umiejętnościom bądź też zapewnić mu pracę na stanowisku pracownika fizycznego za stawkę wynagrodzenia zgodną z uregulowaniami dotyczącymi minimalnej płacy krajowej, bądź wyższą. Z kolei pracownik mobilny w myśl pkt 3.4 umowy zobowiązał się przyjąć do realizacji zaproponowane mu zadania pod rygorem rozwiązania umowy przez spółkę (o ile nie ustalono ze spółką inaczej), a myśl pkt 3.5 umowy zobowiązał się w pełni i regularnie informować spółkę o swojej dyspozycyjności do podjęcia zadań, a ponadto do kontaktowania się ze spółką przynajmniej raz na dwa tygodnie w celu poinformowania jej o swojej dyspozycyjności, z zastrzeżeniem, że niedopełnienie tego obowiązku może skutkować rozwiązaniem umowy o pracę przez spółkę bez wypowiedzenia. W pkt 2.2 umowy strony przedmiotowej umowy ustaliły, że okres zatrudnienia pracownika mobilnego rozpoczyna się od dnia, w którym ten po raz pierwszy rozpoczyna realizację zadania przydzielonego przez spółkę, przy czym przy rozpoczęciu realizacji zadania pracownik mobilny miał otrzymać pismo potwierdzające datę rozpoczęcia okresu zatrudnienia, a wskazana data miała stanowić podstawę do obliczenia ciągłości jego zatrudnienia, z których pierwszych sześć miesięcy zatrudnienia pracownika mobilnego miało stanowić okres próbny. Nadto strony umowy postanowiły, że dzień podpisania przedmiotowej umowy (1 maja 2011r.) nie oznacza daty, od której umowa zaczyna obowiązywać, a momentem tym jest dzień podjęcia przez pracownika mobilnego realizacji pierwszego potwierdzonego zadania. W dalszych postanowieniach umowy, jej strony uregulowały takie zagadnienia jak: miejsce pracy, wynagrodzenie i świadczenie emerytalno-rentowe, urlop pracowniczy, choroba/nieobecność w pracy, karty ewidencji czasu pracy, realizacja zadań, wypowiedzenie umowy, cesja praw wynikających z umowy, ochrona danych osobowych i inne (umowa z 1 maja 2011r. pod nazwą M. W. A. sporządzona w języku angielskim k.28-31 akt sprawy oraz poświadczone tłumaczenie przedmiotowej umowy z języka angielskiego na język polski przez tłumacza przysięgłego k.36-46 akt sprawy). W piśmie z 20 października 2011r. Urząd Pracy w W. B. potwierdził nadanie odwołującemu się Numeru (...), który ten (odwołujący się) winien w przypadku rozpoczęcia zatrudnienia podać pracodawcy w celu zapewnienia prawidłowego odprowadzenia przez pracodawcę zaliczek na podatek z tytułu dochodu od osób fizycznych oraz składek na ubezpieczenia społeczne (pismo (...) z 20 października 2011r. w języku angielskim k.32 akt sprawy oraz poświadczone tłumaczenie przedmiotowego pisma z języka angielskiego na język polski przez tłumacza przysięgłego k.34 akt sprawy). W dniu 26 października 2011r. odwołujący się otrzymał Europejską Kartę Ubezpieczenia Zdrowotnego (pismo w sprawie (...) z 26 października 2011r. w języku angielskim k.33 akt sprawy oraz poświadczone tłumaczenie przedmiotowego pisma z języka angielskiego na język polski przez tłumacza przysięgłego k.35 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie M. L. podlegało oddaleniu.

Analizując okoliczności sprawy Sąd doszedł do przekonania, że organ rentowy prawidłowo ustalił, że ustawodawstwem właściwym dla odwołującego się w zakresie ubezpieczeń społecznych w okresie od 1 maja 2011r. (data zawarcia przez odwołującego się umowy z E. F. (...)) prowadzącej działalność na terenie Wielkiej Brytanii) do 31 stycznia 2012r. jest ustawodawstwo polskie. W ocenie Sądu przy wydawaniu zaskarżonej decyzji organ rentowy nie naruszył ani przepisów prawa Unii Europejskiej, ani powszechnie obowiązujących przepisów prawa polskiego.

Z uwagi na zgłoszenie przez odwołującego się wykonywania pracy najemnej na terenie Wielkiej Brytanii przy jednoczesnym prowadzeniu pozarolniczej działalności w Polsce, ustalenie właściwego dla skarżącego ustawodawstwa – w okresie zbiegu tych tytułów - wymagało uwzględnienia przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z 29 kwietnia 2004r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego. I tak, zgodnie z art.13 ust.3 w/w Rozporządzenia osoba, która normalnie wykonuje pracę najemną i pracę na własny rachunek w różnych Państwach Członkowskich podlega ustawodawstwu Państwa Członkowskiego, w

którym wykonuje swą pracę najemną. Należy zauważyć, że zacytowane uregulowanie nie posługuje się pojęciem zawarcia umowy o pracę (w rozumieniu pracy najemnej) i zarejestrowania pracy na własny rachunek (tu: pozarolniczej działalności) w różnych Państwach Członkowskich, ale o wykonywaniu pracy najemnej i pracy na własny rachunek w różnych Państwach Członkowskich. Użycie sformułowania „wykonuje” pracę najemną i pracę na własny rachunek oznacza, że warunkiem ustalenia właściwego ustawodawstwa w myśl powyższego uregulowania, a zatem ustawodawstwa państwa, w którym wykonywana jest praca najemna wymaga poczynienia ustaleń co do faktycznego wykonywania przedmiotowej pracy. W świetle powyższego nieuzasadnione jest stanowisko odwołującego się, prezentowane przez niego tak na etapie postępowania przed organem rentowym (w piśmie z 6 maja 2015r. stanowiącym odpowiedź na pismo organu rentowego z 23 kwietnia 2015r. - na k.6-9 akt organu rentowego), jak i w odwołaniu skierowanym do Sądu, w myśl którego organ rentowy nie jest uprawniony do badania, czy umowa o pracę była wykonywana i przy ustalaniu ustawodawstwa powinien kierować się wyłącznie faktem zawarcia umowy o pracę najemną (tu na terenie Wielkiej Brytanii). Z zacytowanego wyżej uregulowania wynika, że tym, co decyduje o ustaleniu ustawodawstwa po myśli art.13 ust.3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z 29 kwietnia 2004r. jest faktyczne wykonywanie pracy najemnej na terenie jednego Państwa Członkowskiego przy jednoczesnym prowadzeniu pozarolniczej działalności na terenie innego Państwa Członkowskiego. Nie ulega bowiem wątpliwości, że samo zawarcie umowy o pracę, czego wyrazem jest jej spisanie i podpisanie przez strony, nie jest równoznaczne z wykonywaniem pracy na podstawie tejże umowy. Przenosząc powyższe uregulowania na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, że w okolicznościach sprawy nie zostało wykazane, że odwołujący się wykonywał pracę najemną na terenie Wielkiej Brytanii. Poza sporem pozostaje, że w dniu 1 maja 2011r. odwołujący się zawarł z E. F. (...) umowę nazwaną (...), co oznacza umowę dotyczącą pracownika mobilnego, ale jak słusznie zauważył organ rentowy samo zawarcie przedmiotowej umowy nie dowodzi jeszcze, że odwołujący się przystąpił do wykonywania pracy na podstawie tejże umowy. Należy podkreślić, że organ rentowy wzywał odwołującego się do złożenia wyjaśnień dotyczących okoliczności zawarcia w/w umowy oraz jej faktycznego wykonywania, a także przedłożenia dowodów potwierdzających przebywanie za granicą – na terenie Wielkiej Brytanii w okresie wykonywania pracy (vide: pismo organu rentowego z 23 kwietnia 2015r. k.5 akt organu rentowego), ale w odpowiedzi na powyższe odwołujący się wskazał, że organ rentowy nie jest uprawniony do badania tych okoliczności skoro odwołujący się posiada umowę z 1 maja 2011r., dokument o nadaniu Numeru (...) i Europejską Kartę Ubezpieczenia Zdrowotnego (vide: pismo odwołującego się z 6 maja 2015r. wraz z załącznikami k.6-15 akt organu rentowego). Taką samą argumentacją posłużył się odwołujący się w odwołaniu od decyzji z 22 stycznia 2016r. wniesionym do tutejszego Sądu. Z przedstawionych wyżej względów argumentacja taka nie zasługiwała jednak na uwzględnienie i nie dawała podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji, gdyż przedłożone przez odwołującego się dokumenty w postaci umowy o pracę, pisma o nadaniu Numeru (...) i Europejskiej Karty Ubezpieczenia Zdrowotnego nie dowodzą wykonywania przez odwołującego się pracy najemnej na terenie Wielkiej Brytanii (vide: tłumaczenie dokumentów na k.34 i 35 akt sprawy). Zawarcie przez M. L. w dniu 1 maja 2011r. umowy o pracę ze Spółką (...) dowodzi tego, że odwołujący się - jako pracownik mobilny - miał zamiar wykonywać pracę (zadania w rozumieniu tejże umowy) na rzecz klientów wskazanych przez Spółkę. Brak jest natomiast dowodów na to, że przedmiotowa umowa była przez jej strony w rzeczywistości realizowana. W tym miejscu przypomnieć należy pkt 2.2 rozpatrywanej umowy, w myśl której okres zatrudnienia pracownika mobilnego rozpoczyna się od dnia, w którym ten po raz pierwszy rozpoczyna realizację zadania przydzielonego przez spółkę, co dokumentować miało pismo potwierdzające datę rozpoczęcia okresu zatrudnienia oraz dalsze postanowienie tego punktu umowy, zgodnie z którym dzień podpisania przedmiotowej umowy (1 maja 2011r.) nie oznacza daty, od której umowa zaczyna obowiązywać, a momentem tym jest dzień podjęcia przez pracownika mobilnego realizacji pierwszego potwierdzonego zadania (vide: ustalenia faktyczne i poświadczony tłumaczenie umowy z 1 maja 2015r. k.36-46 akt sprawy). Z postanowień umowy z 1 maja 2011r. wynika zatem, że stwarzała ona ramy do wykonywania przez M. L. pracy na rzecz klientów Spółki (...), ale umowa ta nie dowodzi wykonywania pracy przez M. L. na terenie Wielkiej Brytanii. W świetle powyższych zapisów umowy nie można również uznać, aby data 1 maja 2011r. była datą początkową rozpoczęcia przez odwołującego się pracy na terenie Wielkiej Brytanii. Fakt podjęcia przez odwołującego się realizacji pierwszego i kolejnych zadań (w spornym okresie) nie został w żaden sposób wykazany. Należy wskazać, że mimo trzykrotnych wezwań M. L. nie stawił się przed Sądem wnosząc o rozpoznanie sprawy bez jego udziału (vide: pisma z 18 lipca 2016r. i 6 września 2016r. k.15 i 22 akt sprawy). Wobec powyższego - zgodnie z rygorem nadanym trzeciemu z kolei wezwaniu – na rozprawę w dniu 7 listopada 2016r. (k.23v i 25 akt sprawy), na rozprawie w tym

dniu Sąd pominął dowód z przesłuchania M. L. i w rozstrzygnął w oparciu o zgromadzone dowody z dokumentów. W tym miejscu przypomnieć jeszcze należy, że ustalenia organu rentowego co do zastosowania wobec odwołującego się ustawodawstwa polskiego nie zakwestionowała właściwa instytucja W. B..

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że odwołanie M. L. nie zasługuje na uwzględnienie i dlatego na podstawie art.477¹⁴§1 kpc odwołanie to oddalił.